

Пътешка

МОЛИТВАТА
Е СИЛНА!

ПРОЕКТ ЗА
ЕДИН ДЕН

ТВЪРДОСТТА НА
УБЕЖДЕНИЯТА

БИЛИ
ПОМОГНАЛ?

6/2021

№ 83

25

Как се наричал
цезарят, издал
заповед за
преброяване по
цялата страна?

Здравей!

Когато наближи Рождество, Марио, Руменчо и Алианка нямаха търпение да отидат при баба си и дядо си на село. На втория ден децата грабнаха шейните и се затичаха към реката. Щом стигнаха, погледите и на тримата се насочиха към отсрещния бряг, където се виждаха къщата с дворчето на баба Запрянка и опустошената от пожара къща на дядо Кири. След малко жената се появи със своя верен приятел – остарялото си куче, пошета из двора, помахна на децата оттатък реката и пак се прибра на топло. Алианка знаеше, че ще може да си поговори с баба Запрянка на Рождественото богослужение в църквата.

Докато се спускаха с шейните, Марио забеляза някакви мъже да носят строителни материали около опустялата къща на дядо Кири. Руменчо също се загледа:

– Ама някой май ще ремонтира къщата?

Откакто придойде реката през

есента и някой запали дома на дядо Кири, той изчезна. Говореше се, че отчаян от Бога и обстоятелствата в живота си, сам си е подпалил дома. Но от дядото нямаше и следа. Като се чуваха по телефона със своите баба и дядо, децата питаха за дядо Кири, добри вести обаче нямаше.

На тържественото Рождествено богослужение в църквата се събраха хората от двете съседни села. Всички се поздравяваха с раждането на Спасителя. На излизане децата видяха, че в дъното са застанали двама високи, силни мъже, а между тях стои немощен старец, който се усмихва плахо.

Първа го позна и се втурна към него баба Запрянка:

– Абе Кири, ти ли си, бре? Жив ли си? Какво правиш тука у църквата? Кои са тия с тебе?

– Тия са ми синовете, Запряно! Не ги ли познаваш? Тука израснаха – дядо Кири се хвана още по-здраво за двамата мъже, които се усмихваха и поздравяваха всички.

– Ама как оцеля и как си влязъл в църквата, дето очите ти не искаха да я виждат? – не го оставяше баба Запрянка.

Поканиха дядо Кири да седне в беседката на църковния двор и оттам да разкаже всичко, защото съселаните бяха любопитни като баба Запрянка. Никой не усещаше студа навън. Децата се бяха скупчили около дядо Кири.

– Трудно живеех – започна той. – Разсърдих се на Бога и на всички. Палнах клечицата и исках да изгоря заедно с къщата. Обаче един глас непрекъснато ми казваше: „Излез, Кири, излез!“.

И после като че ли ме водеше по пътя и ми даваше сили да вървя през непроходимата гора от другата страна на селото. Накрая съм припаднал – нищо не помня. Събудих се при едни добри хора, не знаех кой съм. Те ми върнаха живота. Погрижиха се и се молеха за мене. Като се поукрепих, спомних си и им разказах всичко. А те намериха синовете в Америка. И ето ни отново тука.

– Дядо Кири, Бог те е водил и ти е опазил живота – намеси се Руменчо.

– Така е, момчето ми, въпреки че заслужавах да ме хвърли в буйните води на реката. А сега такова щастие ми подари! – и старецът се разплака неутешимо.

– Нали ти казах, Кири, Бог ни гледа. Хайде да си вървим у дома – хвана го за ръката баба Запрянка.

Люба
НИКИФОРОВА

отговорен редактор

След като попълните отговорите във вертикалните редове, във втория хоризонтален ред ще прочетете опитанието, дадено за вярата в Посланието към евреите.

„А вярата е даване на...”

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15

Борислав ГЕОРГИЕВ

Рисунка
Уна КОЗИНА

... в онези неща, за които се надяваме, убеждения за неща, които не се виждат.“

1. Древната и съвременна столица на Гърция, в която ап. Павел занася благовестието (Деян. 17:16-34).
2. Вторият син на Адам и Ева, който е убит от брат си Каин (Бит. 4:1-8).
3. Седемцветна ивица, която се появява на небето след дъжд при среща на светлината с дъждовните капки. Чрез нея Бог дава обещание след Потоп (Бит. 9:12-17).
4. Своеволіе, насочено против волята и Закона на Бога, което човек трябва да изповяда пред Него, за да получи прошка (I Йоан 1:9).
5. Райската градина, в която първоначално Бог наставлява Адам и Ева (Бит. 2:8).
6. Град в Галилея, където Христос извършва Своето първо чудо, като превръща водата във вино (Йоан 2 гл.).
7. Авторът на третото поред Евангелие в Новия Завет.
8. Първата жена, която Бог създава от реброто на Адам (Бит. 2:21-24).
9. Един от учениците на Христос, призван заедно с брат си Андрей, докато ловят риба (Мат. 4:18-20).
10. Юдейски цар, по времето на когото се ражда Христос (Мат. 2 гл.).
11. Дума, която описва простора над нас, създаден от Бога (Пс. 123:8), но означава и мястото, където е Бог (Пс. 32:13).
12. Майката на Самуил, която го посвещава на Бога още от детството му (I Цар. 1 гл.).
13. Град, унищожен от Бога с огън от небето заради тежките грехове, които извършвали хората в него (Бит. 18:16 – 19:28).
14. Еврейка, която става жена на персийския цар Артаксеркс. Нейното име носи книга от Стария Завет.
15. Силно душевно смущение и безпокойство, свързано с осъзната опасност, от което Господ ни освобождава (Мат. 14:25-27). Думата има и положителен смисъл, когато изразява отношение към Бога (Пс. 18:10).

Зашифрираният календар

В отворените прозорчета на календара са изобразени животни. В кръгчетата отдолу напиши последователно първите букви от техните названия и ще разбереш темата на този брой от списанието.

Иска ми се да получа такъв календар с „прозорчета“ до деня, когато Иисус ще дойде отново на земята!

9
Как се наричал човекът, на когото било пророчувано, че няма да умре, докато не види Иисус?

Бяла зима

Урина КРУШКО

*Зима хубавица
в бяло ни покри,
сняг като трошици
час след час вали.*

*Дните намаляха,
всичко се смрази,
в нощите изгряха
милиард звезди.*

*Слънцето лъчисто
вече не ни сгрява.
Все пак, радост чиста
то и днес ни дава.*

*Приказка кристална
локвите покрива.
Гледки уникални
зимата разкрива.*

*Под снега са скрити
покриви, комини.
Всичко е повито
в бяла пелерина.*

*Но не ни смуцава
зимният пейзаж.
За игри тогава
пак е подходящ.*

*Рождество Христово
също е сега.
Пръска то отново
свойта светлина.*

*Рождество Христово –
празник на Духа,
в който Бог дарява
Спасител на света.*

*В Рождество откривам
радост, мир и песен.
Зимата красива
е сезон чудесен.*

21

Как се превежда
„Помазаник“ на
гръцки?

Бог избра Витлеем

Ускра КОЛЕВА

*О, Витлееме, граде неголеми,
да би знаел ти Кой те посети!
Сам Бог избра деня и време
за Своя Син кога да се роди!
Във онзи кратък зимен ден
върви си Йосиф уморен
и търси где да приюти
свойта жена, за да роди.
А тя, Мария, уморена,
се визира в къщите стаени,
където светлина мъжди.
Но няма кой да приюти
тез двама млади чужденци
и да пожали нея и Детето.*

*Така не им се дава място
и те тогаз разбират ясно,
че търсят дълго и напразно.
И само във обор със ясли
и при животни тревопасни
ще имат тази привилегия
да гушнат от небето слезлия
Христос, Месия, Младенец
при глас на ангелски певец.
Това бе нощ на Рождество,
което е духовно тържество
за всеки, който истината знае
и за греха си се покае.*

Наближава
Рождество!

Рисунка
Татяна КОСТЕЦКА

2

Как се наричал
земният баща на
Иисус?

Смелцият дякон

Валгемар ЦОРН

След смъртта и възкресението на Иисус Христос минало известно време. В Йерусалим доста хора вече вярвали, че Той е Месия, Спасителят на света. Много свещеници също вярвали, но се страхували да признаят това пред народа. В Църквата (наричаме я първоапостолска или ранна) се събирали толкова хора, че раздаването на храна и друга помощ трябвало да бъде организирано по някакъв начин.

Вярващите решили да изберат за това служение най-разумните и посветените – онези, които се боели от Бога и обичали Неговия народ. Избрали седем души. Нарекли ги дякони, т.е. служители. И скоро те въвели ред във всички дела. В църквата отново станало радостно и спокойно, а броят на вярващите се увеличавал.

Сред дяконите имало един, който се казвал Стефан. Той бил не само способен организатор, а и прекрасен проповедник. Стефан проповядвал с такава сила и толкова убедително, че мнозина приемали вярата. Първосвещениците и водачите на народа обаче били силно обезпокоени: скоро всички щели да станат християни! И решили да задържат и да убият Стефан.

Намерили хора, които по тяхна молба наклеветили дякона, като твърдели, че е говорил лошо за Бога и се е противопоставял на Закона и народа. Изпратили войници, които задържали Стефан. Казали му: – Ти богохулстваш! Ще дойдеш с нас в съда!

Знаем за какъв съд става въпрос, тъй като самите съдии измислили тези обвинения. Но все пак Стефан застанал пред Синедриона (както се наричал Върховният съд) и започнал да проповядва. И проповядвал така, че косата на съдиите се изправила. А той заприличал на ангел.

Рисунки
Ларуса ГОРОШКО

14

„Ето ви белег:
ще намерите
Младенец, повит,
..... в ясли“
(Лука 2:12).

Обвинителите му се уплашили, заскърцали със зъби от гняв и запушили ушите си, за да не чуват неговите думи. Дяконът им припомнял пророчества от Библията, чрез които изобличавал тяхната измама. И изведнъж казал силно, така че всеки да го чуе:

– Виждам небето отворено! Виждам Божия престол и до Бога – Исус Христос!

Тогава те съвсем освирепели, закрещели, грабнали Стефан, завлекли го извън града и започнали да хвърлят камъни по него. В онези времена така наказвали със смърт.

Юдейските водачи викали и запращали към Стефан тежки камъни, а той отново заговорил силно, така че всички да чуят:

– Господи Исусе! Приеми духа ми – и като коленичил, възкликнал: – Господи! Не им вмениявай този грях!

И след това издъхнал. Стефан е първият мъченик в историята на Църквата, който умира заради вярата си в Исус Христос.

Да отворим Библията

КАК МИСЛИШ?

1. Кой е бил свидетел на смъртта на Стефан?
2. Защо Църквата е избрала дякони? За какво е трябвало да се грижат те?
3. Кой ти харесва повече: свещениците, които крият вярата си от страх, или дякон Стефан?

24

При кого отива Мария, след като ѝ се явява ангелът?

Можеш да прочетеш историята за смелия дякон от Йерусалимската църква в шеста и седма глава от книгата Деяния на апостолите.

Помисли над това!

Ние станахме причастни на Христос, стига само твърдо да запазим докрай наченатата вяра.

Евр. 3:14

Живеем в свят, където повечето хора не обичат Бога и не вярват истински в Него. Затова е възможно те да се присмиват на онези, които живеят според правилата на Исус Христос, да се подиграват злобно на Бога, а понякога дори да вредят на вярващите.

И тук възниква един въпрос за нас с тебе: да говорим ли с такива хора за Бога, или да мълчим? Какво да правиш, ако човекът иска да се надсмее над твоята

вяра или над църквата ти? В такива моменти в главата идват подобни мисли: „Какво ще кажат моите приятели и съученици за мене? Ще разберат ли защо ходя на църква всяка неделя, няма ли да ме осъдят?“

Но ако започнеш да се срамуваш от вярата си в Бога, тя постепенно ще отслабва. Твоите познати лесно могат да ти предложат да участваш в зли дела: да откраднеш нещо, да обидиш някого, да излъжеш... Но ти вероятно чувстваш, че не е добре да постъпваш така. Обичаш ли достатъчно Исус Христос, за да не се съгласиш да грешиш заедно с тях и така да Го оскърбиш?

Веднъж Исус казал на учениците Си: „Защото който се срамува от Мене и от думите Ми, от него ще се срамува Човешкият Син, когато дойде в Своята слава и на Отец, и на светите ангели“ (Лука 9:26).

Да, Господ е предвидил, че ще ни бъде трудно да живеем сред хора, които не ни разбират. Но искам да ти напомня, че днес Исус не се срамува от нас пред небесния Отец и ангелите. Въпреки че сме несъвършени, Той ни обича. Исус не се срамува да ни нарече Свои приятели и очаква, че няма да Го предадем, няма да Го изоставим нито с думи, нито с дела.

Може би сега преживяваш точно такъв момент. Тогава е време да поговориш с Исус, за да се укрепи вярата ти. Моли се и чети истории за хора, които не са се отказали от вярата си в Христос дори когато са били в смъртна опасност. А Бог винаги възнагражда Своите верни деца. Те са проявили твърдост в убежденията си и не са се поколебали да се нарекат християни, защото са обичали много Бога. А ти обичаш ли Го?

Дмитрий АРСЕНТЪЕВ

16

Според пророчеството какъв щял да стане Исус?

Твърдостта на убежденията

Гълечка 6/2021

Зашифрираното ПОСЛАНИЕ

В Библията Бог ни е оставил Своето послание. Прочети зашифрирания стих и научи какво ти обещава Господ.

Ключ към шифъра: $\delta = n$, $t = \partial$, $y = a$, $p = z$,
 $o = e$, $u = \nu$, $\phi = c$, $\dot{y} = \text{ч}$, $m = n$, $\text{b} = \text{b}$, $z = \text{ж}$,
 $\text{щ} = \text{ш}$, $y = k$, $x = \text{ю}$

П Ъ Т В   Д И Ъ Г Т   В   Ю Г У П Ъ Г   М О

Ф О   Ф Д Г У Ю А И У Ч   В   М О   Ф О

А З У Ф К И У Ч ;   Ж У Ш Е Д Е   Р Е Ф Б Е Т

Д И Е К Д   П Е Р   О   Г   Д О П О

М У И Г О Т   Я Ъ Т О Д Е   В   Т У   В Т О Щ

В В Ф   М У И   .1:9

6
Какво светещо
небесно тяло
видели мъдрците
от Изток?

Рисунка Александър МИКУСЕВИЧ

Зора
РУСИНОВА

Благоприятно

Рисунки
Катерина ХИЧЕВА

18

В коя страна
избягали Мария
и Йосиф с Иисус,
за да се спасят от
юдейския цар?

София и Марта бяха в един клас, но се познаваха почти от бебета. Семействата им ходеха заедно на църква. Те дори не помнеха откога се бяха обявили за най-добри приятелки, но държаха много една на друга. Помагаха си за тежките раници, в стола всяка се надпреварваше да донесе първа прибори на другата, непрекъснато се чуваха по телефона, за да си обясняват домашните. За съжаление обаче класът им никак не беше задружен. Имаше ня-

колко много богати деца, които се наричаха „клубът на готините“ и се опитваха да задават тон във всичко. София и Марта отдавна се бяха разбрали, че не искат да бъдат част от техния клуб. Не просто защото нямаша маркови дрехи или последен модел телефони, а защото по време на часовете в неделното училище научаваха, че има много по-важни неща, например Божите обещания и увереността, че са истинни.

– Софи – попита веднъж Марта, докато двете вървяха към къщи след часовете, – какво можем да напра-

вим за децата от нашия клас, особено за готините? Те се интересуват само от вещи и забавления, не искат да говорят за нищо друго. Няма как да им споменем за Бога, това е толкова далече от тях...

– Не знам, и аз не се сещам – отговори Софи и вдигна рамене. – Но ми се иска да направим нещо.

Двете решиха да се молят по въпроса. Следващата седмица класната, госпожа Йорданова, съобщи на децата радостната новина, че класът е одобрен да замине на зелено училище – тридневна екскурзия в хубав планински курорт. Само единия ден щеше да има малко учене, а после – най-вече преходи, разходки и дори пикник сред природата. Всички бяха безкрайно въодушевени, а Марта и София веднага се хванаха за ръка и казаха на класната, че искат да бъдат в една стая в хотела.

Децата до едно получиха разрешение от родителите си за екскурзията и класът замина. Пролетта беше в разгара си, природата се събуждаше и от полянките се носеше аромат на свежи цветя. Първия ден според уговорката учениците се разхождаха само около хотела и имаха няколко урока за растителния и животинския свят. Много рано на другата сутрин всички се събраха във фойето, готови за по-дълъг преход.

В началото настроението беше страхотно, даже децата от „клуба на готините“ спряха да обсъждат марковите си туристически обувки и се включиха в общите песни. Но когато слънцето се издигна високо горе

жертва

и сутрешният студ премина, се случи нещо тревожно. Ана-Мария, Летисия и Марта, една след друга, получи-ха много силен пристъп на кихане, придружен с лека кашлица и хрема. Очите им се зачервиха и започна-ха да сълзят, а на Летисия ѝ избиха червеникави петна по врата. В нача-лото останалите се смееха и ги ими-тираха, но после се разбра, че ситуа-цията не е за подиграване. Госпожа Йорданова се притесни, спря коло-ната и изкара трите момичета най-отпред.

Летисия и Марта си признаха, че имат сенна хрема, но са си забра-вили противоалергичните хапчета. Ана-Мария си припомни, че и тя бе-ше страдала от такива проблеми ка-то дете, но много отдавна, затова не се беше сетила да си вземе лекар-ство.

– Нали ви казах да помислите за всичко, когато си опаковате багажа! Сега няма обхват, само от хотела можем да се обадим на родителите ви. Щом е алергия, в момента нищо не мога да направя, ще си я изтър-пите и това е! – заключи госпожата, облекчена, че не е нещо по-лошо, и даде сигнал за тръгване.

Трите продължиха да подсмърчат и трескаво да търсят носни къпич-ки, а Летисия все си чешеше вра-та. Ана-Мария пък не спря да се оп-лаква, че очите ѝ се насълзяват и не може да вижда пътя. Тогава на София ѝ хрумна нещо. Тя имаше малко по-голяма сестра и редов-но наследяваше нейните дрехи. За екскурзията сестра ѝ ѝ даде мина-

логодишното си яке, което беше об-лякла един-два пъти тази пролет, но ѝ бе омаляло. София го грабна и в автобуса към планината откри, че в джоба има две противоалергични хапчета, забравени от кака ѝ, която също страдаше от силна сенна хре-ма. Така и не ги беше извадила. Со-фия настигна Марта и ѝ подаде две-те таблетки.

– А трета? – попита я Марта.

– Нямам. Кака беше оставила в джоба си две – София изглеждаше объркана.

– Ако аз взема едната, на кое от двете момичета ще дадем другата?

– разсъждаваше Марта.

– Ти решавай! – отсече София и я побутна да се върне в началото на редицата, където класната вече я търсеше.

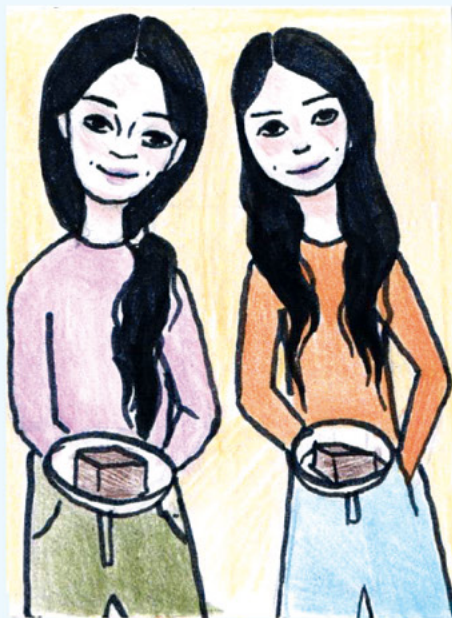
Марта повървя още малко умис-лена, после с бодра крачка се израв-ни с Летисия и Ана-Мария и им връ-чи по една таблетка, като обясни, че са от София. Двете по принцип не говореха много с нея, но сега да-же ѝ благодариха. Оплакванията им се облекчиха веднага щом глътнаха хапчетата, дори и петната по врата на Летисия избледняха.

Единствено Марта продължи да подсмърча. Тя не се оплака, но ско-ро избяга от мястото си до София и отиде при другите момичета. Когато към обед класът се върна в хотела,

1
Къде се е родил Иисус?

Пътничка 6/2021

Марта поиска да говори с класната и я помоли довечера да не бъде в една стая със София.

– Какво става, нали сте най-добри приятелки? – недоумяваше госпожа Йорданова.

Малко след като сервираха обяда, Марта изтича, без да е яла, на големия балкон към ресторанта. Со-

фия я завари да плаче, облегната на парапета.

– Не мога да повярвам, Софи! Ти ме остави в беда – заговори тя през сълзи. – Не настоя аз да взема едното хапче, а ме накара да избирам сама, след като много добре знаеше какво се очаква да направя. Точно Летисия и Ана-Мария толкова пъти са ти се подигравали, чупили са ти нещата нарочно и са те спъвали, а ти се загрижи за тях вместо за мене. Май и ти искаш да станеш част от готините?

– Марти – опита се да я прегърне София, – помниш ли урока за Божиите обещания от неделното училище? Нали Бог казва, че всички ние, които Го обичаме, безрезервно можем да разчитаме на Неговата закрила във всяка ситуация? Той ни носи на Своите криле, каквото и да се случва с нас. Летисия и Ана-Мария трябваше да получат хапчетата, защото бяха много уплашени. Те са сами в бедите, понеже не вярват, че има Бог, Който ги обича. А бях сигурна, че ти в момента разчиташ на Бога, и зна-

ех, че Той ще те укрепи. Даже исках да се помолим двете, но ти избяга при другите момичета. Затова тръгнах малко по-назад от групата, за да се помоля за тебе и за тях. Не ти ли стана по-добре? Разбери, изобщо не искам да съм част от техния клуб, който ги води до гордост и алчност. Искам да им разкажа за Божията обич.

Марта беше пуснала парапета.

– Няма да лъжа, пооправих се... – въздъхна тя. – А и нали с тебе се молихме Бог да ни насочи да направим нещо, дори за най-трудните ни съученици? Май е чул молитвите ни...

В този момент Летисия и Ана-Мария отвориха вратата на балкона. Всяка държеше десерта си в ръка.

– Момичета, благодарим ви за хапчетата, много беше мило. Едната ни ги даде, а другата ни ги отстъпи. Затова днес ние черпим, имате по две парчета кекс – намигна Летисия.

С Божията помощ първата крачка беше направена.

ДЕЦАТА РИСУВАТ

28

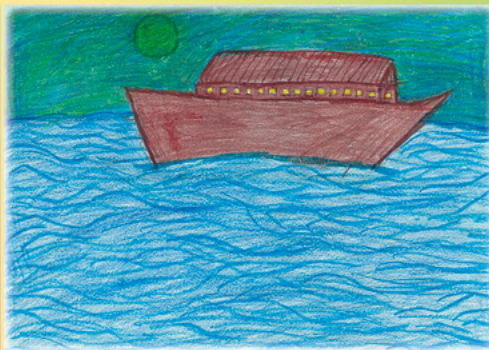
Какво получават
насън от Бога
мъдреците?

Самуил ВЪЛКОВ, 7 г.

Дарина РАЙНОВА, 5 г.

Надежда ФУРНИКА, 9 з.

Евгени ДИМИТРОВ, 11 з.

Данаил ГОСПОДИНОВ, 8 з.

Александър РАЙКОВ, 7 з.

11
Кой известява
на овчарите за
раждането на
Иисус?

Вяра МИНКОВА, 5 з.

Симона ПЕЯНСКА, 5 з.

Любомира СТОЙЧЕВА

7
В кой град живее
Иисус?

Проект за ед

– Ученици, както знаете, след три седмици излизаме във ваканция. В последната седмица трябва да представите своите проекти, които ще оценя. Темата е „Рождество – интересни факти“ – каза госпожа Рангелова, след което разпредели по азбучен ред класа по двойки.

Камелия не беше никак доволна, че трябва да работи в екип с Лили. Лили беше скромно момиче. Нямахме скъп телефон и не се обличаше с дрехи по последна мода. Но Камелия се дразнеше най-много от това, че Лили не искаше да преписва или да лъже заедно с другите съученици, защото казваше, че е християнка.

– Лили, аз няма да работя с тебе, да си знаеш! – отсече Камелия.

Тя беше най-богатото момиче в класа. Родителите ѝ от години работеха в Германия и на практика от съвсем малка я беше отгледала баба ѝ Славка. Камелия виждаше майка си и татко си само два пъти в годината, когато се връщаха за

Рождество и Великден. Те винаги ѝ носеха скъпи подаръци. Това пораждаше у нея чувство за превъзходство спрямо съучениците ѝ.

Времето за предаването на проекта приближаваше, а Лили още не беше готова. След като Камелия отказа да ѝ помогне, тя оставаше всеки ден по един час в училищната библиотека, където освен книги можеше да използва и безплатния интернет, за да се подготви за представянето. Въпреки това имаше много работа за доизкусуряване.

– Де да имах хубав смартфон... Щях да се подготвя по-добре и по-бързо – все по-често си мислеше Лили.

Нейният телефон не можеше да използва интернет, а неведнъж ѝ се налагаше. Дори започна да се притеснява как ще учи занапред.

На Камелия ѝ липсваше стимул да учи, защото нямаше на кого да се похвали, когато изкара добра оценка. За този проект също беше решила, че няма да се труди излишно. Но не предполагаше как ще я изненада майка ѝ. Когато тя ѝ

се обади само ден преди предаването на проекта, я попита как върви училището. Камелия се учуди на този въпрос, но побърза да смени темата:

– Мамо, училището не е интересно. Искам да ми купите нов телефон. Този вече ми омръзна! Става, нали?!

– Скъпа Ками, ще ти купим телефон само при условие че имаш отлични оценки – с категоричен тон отвърна майка ѝ.

Това провокира Камелия да търси начин да не се изложи при представянето на проекта. „Ще се обадя на Лили и ще я питам дали не иска да направи и моята част. В замяна ще ѝ дам да използва телефона ми за известно време. Няма начин да ми откаже!“ – разсъждаваше на глас Камелия.

Минута по-късно вече беше набрала номера на Лили.

– Ало, Лили, имам предложение, на което няма да устоиш! Не успях да се подготвя за утре и исках да те питам дали не можеш да направиш целия проект? В замяна на това ще ти дам да използваш телефона ми за седмица.

– Ками, всъщност искаш да излъжа, че си работила наравно с мене, а не е така. Ти знаеш много добре за моите християнски убеждения. Пък и за един ден няма как да успея да направя сама и твоята част от проекта. Съжалявам,

ШИН ДЕН

но ще трябва да си понесеш последствията – категорично отвърна Лили и затвори телефона.

Камелия знаеше, че Лили е права, но не искаше да се откаже, затова реши, че ще се опита лично да я разубеди. Без много да му мисли, тръгна към дома ѝ. През целия път си представяше разочарованието в очите на майка си, когато ѝ каже, че има слаба оценка. Толкова много искаше нов телефон, че беше готова предварително да се откаже от сегашния си, като го подари на своята съученичка.

След разговора по телефона Лили се замисли, че все пак би могла да помогне на Камелия. „Не биваше да бъда толкова рязка с нея. Трябваше да ѝ предложи двете заедно да направим нейната част“ – докато обмисляше това, на вратата се звънна.

– Ками, зная защо си тук – с тези думи я посрещна Лили.

А Камелия веднага започна да я убеждава:

– Лили, забрави само този път, че е лъжа! Знаеш ли, хрумна ми по-добра идея! Вместо да ти дам телефона си

за една седмица, направо ще ти го подаря. На мене и без друго ще ми донесат нов.

– Ками, имам предложение за тебе. Влез и двете заедно ще направим твоята част от проекта. Не е нужно да ми подаряваш телефона си. Просто искам да ти помогна. Въпреки че нямаме много време, трябва да се потрудим и вярвам, че резултатът ще бъде добър.

Щом чу предложението на Лили, Камелия и за миг не се поколеба да го приеме. Двете започнаха работа и стояха до късно вечерта, докато не написаха всичко, което беше нужно, за да има проектът им завършен вид.

На другия ден, преди да започнат представянето, Камелия пожела да каже нещо пред своите съученици. Изправи се, пое дълбоко дъх и започна:

– Здравейте! Бих искала да благодаря на Лили за това, че ми помогна в работата по тази задача. Ако не беше постъпила така, сега нямаше да стоя пред вас. Знаете, че щях да избягам от часа и да получа слаба оценка – след тези думи тя се обърна към Лили: – Най-важното, което искам да направя днес, е да ти се извиня за това, че не спирах да ти се подигравам. Моля те, прости ми! Ти имаш най-доброто сърце! Вместо да ме отпратиш, когато имах нужда от помощ, ми подаде ръка. Благодаря ти! – и Камелия я прегърна.

Двете представиха проекта си. Госпожа Рангелова беше впечатлена от крайния резултат.

– Момичета, виждам колко много труд сте положили. Това е най-добре подготвеният проект! Пиша отличен и на двете!

20
Как се нарича братовчедът на Исус?

Тържешка 6/2021

Рождест

Рисунка Виктория ДУНАЕВА

Гьлечка 6/2021

Гватана Кръстословица

В този брой на „Пътечка“ са скрити 28 въпроса. Наг всеки от тях има номер. Напиши отговора в съответстващата на номера изграчка от ел-

хата. Във всяка дума е подчертана определена буква. Подреди тези букви според поредния им номер и ще разбереш какво е написано под № 29.

1. Изпълнен е целият свят с тържество,
празнуваме днес _____ !

2. Бог е дарил с благословия
девицата скромна _____ .

3. И ангел на нея веднъж се явил,
Господен слуга _____ .

4. Жената разбрала от този вестител,
че Бог ще изпрати _____ .

5. И тя не задава излишен въпрос,
приела вестта за _____ .

6. След време с Йосиф, за нея сгоден,
отишли в града _____ .

7. Но нямало място ни в къща, ни в двор,
родил се Христос във _____ .

8. Тогава от Изток, от чужди земи,
при Него дошли _____ .

9. Те следвали в пътя си ясна следа
на светла небесна _____ .

10. И в края – да знаем, че вечният Цар
задава на всеки въпрос:
„Дали ще приемете Божия дар –
Спасителя славен _____ .“

Ирина ОРЛОВА

Гатанки

Рисунка Дина ШЕЛПУК

3

Кои били
първите гости
на новородения
Иисус?

Пътечка 6/2021

Камен бързаше за изписването на своя първи племенник. На седалката до себе си беше оставил внушителния букет от слънчогледи, който бе купил по-рано за своята снаха – майката на най-прекрасното момченце на земята.

Необичаен звук под предния капак на автомобила го накара да спре. Обезпокоен, Камен слезе и се наведе до колата. „О, Боже, моля Те да не е нещо сериозно!“ – шепнеше той, докато търсеше причината за шума. Проблемът беше тъничко маркуче, което висеше откачено от мястото, където се предполагаше, че трябва да стои. Камен бързо го мушна обратно и доволно се усмихна. Докато се изправяше, някакво момче връхлетя върху него.

– Извинете! – каза момчето, без да се обръща, и продължи да бяга.

Мъжът го проследи с поглед. Автобусът, за който тичаше, затвори врати точно под носа му и потегли. Момчето вдигна гневно юмрук.

– Къци? – Камен се приближи до него. Момчето го погледна. Не можеше да си спомни къде го е виждал.

– Запознахме се пред съда – помогна Камен, усетил смущението му.

На последното си дело беше адвокат на баща му. Рецидивист поради труден живот в „махалата“, той отново беше изправен пред съда заради кражба. Камен го съжали и пое защитата му безкористно. Успя да намали присъдата, но не и да го отърве от затвора.

– Трябваше да хвана автобуса. Сега ще закъснея – отговори момчето и докосна джоба на замърсените си панталони.

Уловил погледа на мъжа, добави:

– Не съм крадец като него!

В тона му Камен долови решителността на преждевременно възмъжал младеж.

– Няма нужда да се оправдаваш.

Отвъд булеварда се простираха къщите на „махалата“. Камен беше ходил там веднъж. Помнеше тесните улици със зейнали широки дупки, които се пъл-

неха с вода при всеки дъжд. Помнеше и рояците мухи, крѝжащи над своеобразните езера от застояла нечистотия, както и босоногите деца, които играеха около тях.

– Можеш ли да ме закараш до Белодробната болница? – откъсна го от спомените Къци.

Белодробната болница беше в съсем друга посока и Камен знаеше, че ако се съгласи, ще закъснее за родилния дом.

Читателю, можеш сам да избереш как ще постъпи Камен.

Ако смяташ, че трябва да помогне, прочети долу вдясно.

Ако според тебе ще избере да тръгне, но после ще промени решението си, прелисти на с. 23.

Ако ти се струва, че е важно да стигне навреме, продължи да четеш на с. 29.

БИ ЛИ ПОМОГНАЛ?

26

„И ..... Му няма да има край“
(Лука 1:33).

ДЕЦАТА РИСУВАТ

Елисавета ФУРНИКА, 12 г.

Мария ИВАНОВА, 4 г.

Вяра ВЪЛКОВА, 7 г.

Даринна ПЛЕШКОВА, 6 г.

Дарина ВЪЛКОВА, 8 г.

– Добре, качвай се. Ще те закарам – отговори Камен и премести букета на задната седалка.

– Благодаря – каза момчето, след като се настани и закопча колана.

– При кого отиваш в болницата?

– Майка ми. Има тежка пневмония...

Сякаш щеше да продължи да говори, но се спря. Камен го остави да помълчи за известно време.

– Искаш ли да се помолим за майка ти? Господ Исус Христос е изцелил мнозина, за Него не е проблем да я излекува, колкото и сложни да са обстоятелствата.

Къци кимна:

– Знам. Днес, когато тръгнах от къщи, се помолих да стигна навреме за свиждането. И въпреки че изпуснах автобуса, Бог изпрати тебе.

8

Какъв е един от даровете, които мъдреците принасят на Исус?

Гънечка 6/2021

МИСИОНЕРИ

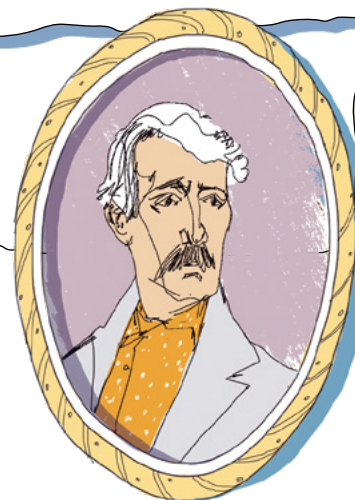
АПОСТОЛ ПАВЕЛ

Преди Възнесението Исус събрал Своите ученици и казал: „И така, идете, научете всички народи, като ги кръщавате в името на Отец, на Сина и на Светия Дух, и като ги учите да пазят всичко, което съм ви заповядал. И ето, Аз съм с вас през всички дни до свършека на света. Амин“ (Мат. 28:19-20). И те отишли и проповядвали. Един от първите, които изпълнили Великото поръчение, бил апостол Павел.

Аз съм Павел, апостол на Исус Христос. Произхождам от израилския народ, от рода на Вениамин. Евреин съм. Но всичко, което смятах за правилно според Закона на Мойсей, сега заради Христос смятам за незначително. Опитвам се да проповядвам благовестието не там, където хората вече знаят за Христос, а по местата, където още не са чували за Него.

Господ създал Църквата на земята. Минали векове, а християните продължавали да разпространяват Божието слово по света. В началото на XIX в. в Шотландия се родил Дейвид Ливингстън, който по-късно става известен мисионер в Африка.

Казвам се Дейвид Ливингстън. Роден съм в Шотландия през 1813 г., в бедно семейство. От десетгодишна възраст трябваше да работя във фабрика. След работа ходех на училище и там най-много харесвах географията. Реших да стана мисионер и да проповядвам на места, където хората никога не са чували за Христос. Тридесет години от живота ми са посветени на благовестването в Африка. Там, освен че проповядвах, помагах и на болни и нуждаещи се, като си проправях път все по-навътре в континента. Господ ме предпази от дивни животни и други опасности.

ДЕЙВИД ЛИВИНГСТЪН

Същият век. Мери Слесър. Господ изпратил тази жена да благовества в далечните африкански страни.

МЕРИ СЛЕСЪР

Аз съм Мери Слесър. Африканците ме наричаха „бялата майка“, защото се грижех за тях. Бях мисионерка в Африка по времето, когато местното население още не беше чувало за истинския Бог. Господ ми даваше смелост да проповядвам благовестието, така че дори най-суровите африкански племена се покаяваха пред Исус Христос и Го приемаха за свой Спасител. В онези дни в Африка имаше обичай, когато се родят близнаци, единият от тях да се убива, защото се смяташе, че второто дете е от дявола. Взимах такива деца под своя закрила и ставах тяхна майка.

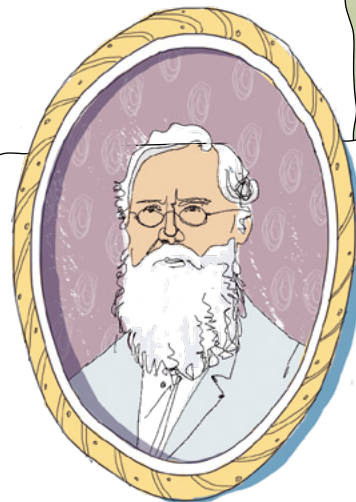
ДУАЙТ МУДИ

Сега нека се пренесем в САЩ. Дуайт Муди. Бог подготвил този човек да разпространява Неговото Слово. Чрез Муди Господ основал много църкви и неделни училища в САЩ и други страни.

Казвам се Дуайт Муди. Роден съм през 1837 г. в САЩ. По целия свят съм известен като благовестител и издател, но не посветих живота си на Господ още в самото начало. Когато бях млад, исках да печеля повече пари и да направя кариера. С годините се отказах от високите доходи, за да се отдам изцяло на служението за Христос. Господ ме е надарил с дарбата на проповедник. Където и да служех, много хора идваха на проповедите ми. Бях канен в различни църкви в САЩ, Великобритания и Ирландия. Господ ме направи инструмент в ръцете Си и след моите проповеди десетки хиляди хора решаваха да отдадат живота си на Христос. Бог ми позволи да извърша голям труд за Него.

И този човек, като чул Божия призив, откликнал на него. Той посветил живота си на своя копнеж – да проповядва благовестието в Китай.

Казвам се Джеймс Хъдсън Тейлър. Още преди да се родя, родителите ми са ме посветили на Бога. От детството си мечтаех да стана мисионер в Китай, но тъй като често боледувах, баща ми и майка ми спряха да се надяват на това. Когато навърших осемнадесет години обаче, започнах да спортувам усилено, учех китайски и се подготвях за пътуване в тази страна. По това време в Китай имаше война. За да бъда по-близо до хората, не само научих езика им, а и се опитах да приличам на тях по облеклото, прическата и поведението си. Най-голямото дело в живота ми е създаването на Вътрешнокитайската мисия. Аз допринесох за основаването на християнски църкви в Китай и за духовното пробуждане на народа там.

ХЪДСЪН ТЕЙЛЪР

А това място все още не е заето. Може би е приготвено за тебе! Вероятно ще чуеш Божия призив и ще откликнеш на него, както постъпва пророк Исаия: „И чух гласа на Господ, Който казваше: „Кого да изпратя? И кой ще отиде заради Нас?“. И аз казах: „Ето ме, изпрати мене“ (Ис. 6:8). И така, идете, научете всички народи, като ги кръщавате в името на Отец, на Сина и на Светия Дух. Амин.

Кратки факти за Русия и САЩ

Население

146 780 720 / 328 915 700

Основен език

руски / английски

Брой езици

139/

Основна религия

Християнство /
християнство

376

Езици, на които не е преведена Библията: 44/117

на които Библията е преведена частично: 30/67

на които е преведен Новият Завет: 28/60

на които е преведена цялата Библия: 37/132

Централноалаяски Юпик, Русия/САЩ

Знаеш ли, че?

Съединените американски щати (САЩ) и Русия са две съвсем различни държави, разположени на различни континенти. Тези две огромни страни обаче са само на четири километра една от друга. Разделя ги Беринговият проток, в самия център на който се намират Диомедовите острови – Големият и Малкият.

Ето защо езикът централноалаяски юпик се говори както в Аляска (един от петдесетте щата на САЩ), така и в Русия. Юпик е основният език на остров Свети Лаврентий, който е част от Аляска, въпреки че е по-близо до Сибир. Това означава, че когато Новият Завет бъде издаден на този език, хора и от двете страни ще могат да четат за огромната Божия любов към тях!

Езикът юпик се говори от ескимосите. Тази дума се превежда като „суровояд“, т.е. „този, който яде сурова риба“. Самият народ нарича себе си юпик, което означава „самобитни хора“. Юпик са известни като добри ловци в морето. Те използват месото и маста на китовете, тюлените и моржовете за храна. Традиционно месото се суши на ленти и се оставя за резерв. Не звучи много апетитно, но местните хора навярно също няма да харесат нашата храна!

Около 10 000 души говорят юпик в Чукотка (Русия) и Аляска (САЩ). В близко бъдеще те ще могат да четат за Иисус Христос в Новия Завет на родния си език.

ПРОДЪЛЖАВА ОТ С. 18

– Знаеш ли, аз самият вече закъснявам и... – започна да обяснява Камен.

– Както и да е. Забрави, че съм те питал – махна с ръка Къци и продължи по улицата.

Камен се запъти към колата. Запали двигателя. Вътрешно знаеше, че не трябва да постъпва така. Въздъхна, премести букета на задната седалка и потегли по булеварда, докато настигна момчето.

– Хайде, качвай се! Ще те закарам – провикна се Камен през прозореца.

Къци се поколеба.

– Хайде! – подкани го още веднъж Камен.

Момчето се качи и трясна вратата след себе си.

– При кого отиваш в болницата? –

Камен се опита да започне приятелски разговор.

– Не е твоя работа.

– Защо според тебе ти помагам? – попита мъжът след известно мълчание.

Къци повдигна вежда.

– За да се хвалиш след това, че си направил нещо добро! – саркастично подхвърли той.

– Не – съвсем сериозно отговори Камен. – Вече не съм адвокат. Сега преподавам. И днес с моите ученици говорихме за милосърдието. Иисус Христос казва: „Който те принуди да вървиш

с него една миля, иди с него две“ и „Дай на онзи, който проси от тебе“.

– Аз не съм просил.

– Нямах това предвид. От истинския християнин се изисква не само да знае какво е казал Господ, а и да го изпълнява в живота си. Това показва дали сме твърдо уверени в нещата, за които говорим и в които вярваме.

– Аз не знам дали вярвам. Днес опитах. Помолих се да не закъснея за свиждането и изпуснах автобуса – сподели с горчивина Къци.

– Ще отидеш навреме – усмихна се Камен. – Просто няма да е с автобус. Понякога Бог отговаря на молитвите ни не както сме очаквали.

Ти можеш да се молиш...

Екип от преводачи подготвя за печат книгите на Новия Завет. Те четат коректури и проверяват има ли грешки в текста. Можеш да се

молиш преводачите да свършат работата си бързо и книгите да бъдат отпечатани. Моли се хората, които говорят юпик, да прочетат посланието за Христос на своя роден език и мнозина от тях да се обърнат към Бога.

10

„Слава във .....
на Бога и на земята
мир, между хората
– благоволение!“
(Лука 2:14).

Горан РУСИНОВ

Необикновени хора

1919 – 2006

Дезмънд ДОС

Когато бяхме малки момчета, често играехме на война. Имаше едни пластмасови войничета, които движехме по килима в стаята, сякаш придвижваме военни дивизии. Или намирахме парчета дърво с най-различни форми, наподобяващи пушка или автомат. Носехме ги със себе си, криехме се, залягахме и стреляхме наужким по „враговете“ (обикновено други момчета). Момчешки игри, които нямаха край. Сега се питам защо точно война? Защо ни е било толкова интересно да бъдем войници и да воюваме? Като деца играем на войници, като големи ни принуждават да бъдем войници. Преди години почти всяко момче отиваше в казармата – едно различно изживяване в сравнение с всичко, което ни се беше случвало до момента. Да, някои от нас бяхме войници, но за радост никога не участвахме в реални сражения, въпреки че държахме истински пушки, заредени с истински патрони. Нямахме врагове и светът привидно беше в мир. Но не е било винаги така! Войни е имало, има и в момента. Гледали сме много филми за войната, чели сме много исторически книги за нея и с облекчение отдъхваме, че тя не е била реалност в нашия живот. Ние обаче никога няма да спрем да водим битки! Битки със сами-

4

Какъв станал Иисус за целия свят?

те себе си, за надмощие, за извисяване над някого или нещо. Въпросът е дали повечето от тях си заслужават усилията и дали изобщо знаем как се води битка.

По време на Втората световна война почти всеки мъж е бил войник, и то наистина. Хора се надигали и воювали помежду си, като използвали средства, които Бог не би позволил. Защото Той е заповядал: „Не убивай!“. Наскоро научих за един човек, който е влязъл в ада на войната без оръжие, без желание да убива, без страх от смъртта! Имал е само своята Библия, с която не се е разделял никога. И две ръце, протегнати към ранените с единствената мисъл да помогне на всеки нуждаещ се.

Името му е Дезмънд Дос. Воювал е за Съединените щати и е първият, отказал да носи оръжие в сраженията. Награден е с множество отличия за своя героизъм и приноса си по време на една от най-жестоките битки, водени някога – за остров Окинава в Япония. И то не защото е стрелял срещу японците. Той е бил санитар и се е грижел за ранените. Животът му не е бил лесен, но е научил най-ценното от своята майка, която била вярваща жена. Двамата ходели заедно на църква. Така у него се зародило дълбокото убеждение на вярващите в Бога да не убиват. Дезмънд смятал за свой дълг да се включи в редиците на армията и да помага като санитар. А със сигурност и чрез молитва.

Преди да отиде на фронта обаче, той се сблъсква с реалностите в подготвителния лагер, където изтъпява множество критики и унижения заради убежденията си. Изправен е дори пред Военен съд, като са искали да го откажат от намеренията му да замине на война и да го вкарат в затвора за неподчинение. Но съдебните заседатели се убедили, че той не е луд, за какъвто го смятали повечето хора, и че аргументите му са достойни за уважение. И с Божията намеса до присъда не се стигнало. Така ефрейтор Дос се озовал на един вражески остров, пред хиляди въоръжени до зъби японски войници, готови на всичко, за да защитават родината си. Трябвало ли е изобщо вярващ човек да тръгва на война? Времената били безнадеждни, поне така ни се струва сега на нас, порасналите вече момчета, които само са играли на войници.

Но Дезмънд Дос наистина поразявал със своята смелост и жертвоготовност, с желанието си на всяка цена да бъде полезен и да спасява човешки животи на едно безкрайно опасно място. Така след поредното безмилостно сражение, останал сам сред хаоса на битката, по чудо оживял, Господ му показва какво трябва да прави, за да помогне. Застрашен всеки момент да го видят, под тътена на нестихващия вражески огън, Дос спасява 75 ранени войници, като ги спуска съвсем сам с помощта на въже по един стръмен склон. Според някои сред спасените е имало дори японци. Дезмънд е помагал и на враговете си с молитвата: „Боже, помогни ми да помогна на още един, моля Те, само на още един...“. Така е успял да спаси много хора, които едва ли биха оцелели. Самият той е тежко ранен, а неговите командири признават колко са сбъркали, като са го смятали за луд и безполезен без оръжие в ръка. Единственото, за което Дезмънд моли, докато е на носилката, е да открият и да му донесат Библията, която е изгубил в битката. Защото Бог го е спасил и му е помагал там, където е нямало надежда. А след това му е подарил дълъг живот.

Дезмънд Дос умира на 23 март 2006 г. Той не е бил обикновен войник. Воювал е така, както никой друг преди него не си е и помислял. Обявен от хората за негоден, се е оказал угоден на Бога, Който му е дал ценно свидетелство, послужило мнозина да оценят твърдостта на убежденията у едно обикновено вярващо момче.

Със съпругата си Дороти

Вече сме пораснали. Не играем на войници, не се преструваме, че стреляме по враговете си. Но не сме преставали да водим битки срещу врага на всички хора – сатана, който не спира да обикаля и да реве като лъв, търсец плячка. Никога не трябва да спираме борбата срещу този силен и коварен враг. А и знаем какви са средствата и методите за тази борба. „Защото под небето няма друго име, дадено на хората, чрез което да се спасим“, е гласът на Христос към нас и Неговата воля за всички нас. Като пораснали момчета все повече се убеждаваме, че ако Бог не е с нас, всяка битка е обречена. Дали да не Му предадем своите битки, вместо да размахваме оръжия? Само така ще видим победа. Нека бъдем твърди в убежденията и вярата си. Нека Бог да ни благослови и да ни зарадва със Своето присъствие в навечерието на Рождество Христово.

Президентът Труман награждава Дезмънд

Голям и Космат

Юлия АБДУВАХИДОВА

Аз спадам към най-големите и опасни сухоzemни хищници. Трудно е да се сприятелиш с мене, но все пак трябва да знаеш какъв съм, за да не попаднеш в лапите ми.

Изглеждам много внушителен: имам огромно тяло с дълъг врат, силни лапи и голяма глава. Макар че ушите и очите ми не са големи, те са много добре развити, защото лесно мога не само да забележа плячката, но и отдалече да чуя как се приближава.

Особено гъстата козина ми помага да задържам топлината и предпазва кожата ми от вода. Цветът на козината ми зависи от местобитанието и варира от светлокафяв до черен. Мога да тежа от 350 до 600 килограма. Дължината на тялото ми е от 1,5 до 2 метра, като мъжките обикновено са по-едри.

17

Къде е първата люлка на Детето Иисус?

За да нося такова мощно тяло, Бог ми е дал силни крака със здрави остри нокти, дълги до 20 сантиметра. Тези лапи ми помагат да бягам по-бързо от човека – мога да достигна скорост до 40 км/ч. С лекота се изкачвам по всяка планина и умело се катеря по дърветата. Чувствам се чудесно във водата, плувам и ловя риба. Обикновено живея в гористи планински райони.

Чудесата на творението

Ловците ме смятат за много умно животно, защото, след като намеря в гората капан с примамка, търкалям камъни към него, така че да се затвори. Тогава изваждам стръвта и я изяждам с удоволствие. Имам и отлична памет: помня всички места с гъби и ягоди, по които лесно мога да се ориентирам. Ям растителна и животинска храна, особено риба. Обичам мед. Когато плодовете узреят, ям червени и черни боровинки, както и малини. С удоволствие си похапвам орехи, жълъди и ябълки. Харесва ми да си почивам по поляните, където ям трева като крава или кон.

23

Какво име дават на Иисус при Неговото раждане?

Привет от Арктика!

Живея в бърлога, където моите малки, слепи и беззъби, с тегло около 500 грама, са под закрилата на майка си. По-голямата част от времето бебетата прекарват в игра, а останалото – в търсене на храна. Те стават самостоятелни на 3-годишна възраст. Продължителността на живота ми в естествените условия на природата е от 20 до 30 години, а в плен – до 50 години.

Навярно вече със сигурност знаеш, че аз съм **вълчак елявфа** (Ursus arctos).

През зимата изпадам в зимен сън, който продължава от 3 до 6 месеца. Обичам да си правя бърлога под паднали дървета. Струпвам там мъх и си приготвям легло. Преди да заспя зимния си сън, се старая да натрупам в тялото си дебел слой мазнина. Тя ще ми бъде храната през целия период на съня.

19
В кой град се е родил Исус?

МОЛИТВАТА Е СИЛНА!

В едно селце недалече от града живееха майка, баща и техният син. Те отглеждаха животни и растения, но парите, които изкарваха, не бяха достатъчни, за да покриват нуждите на семейството, затова се налагаше бащата да работи допълнително. Той почти всеки ден пътуваше до града и веднага щом приключеше работата си там, бързаше да се прибере, за да помогне на съпругата си със земеделската работа. Липсата на финансови средства неведнъж ставаше повод за проблеми, скандали и спорове между родителите на петнадесетгодишния Александър, но напоследък кавгите им звучаха много по-сериозно отпреди.

Момчето не разбираше за какво точно се карат родителите му и не знаеше какво друго може да направи, освен да се моли на Бога да дава разбирателство между баща му и майка му, както и да разреши проблемите, които ги ожесточават.

Въпреки че финансовото им положение с времето постепенно се подобри, Йордан и Петя се караха все по-често, за всевъзможни неща. Това започна да се отразява и на сина им, а те дори не забелязваха. Алекс се затвори в себе си, почти не говореше, не искаше да излиза с приятели, нито да играе с топка, а преди толкова

обичаше всичко това. Всеки път, когато чуваше, че родителите му се карат, се затваряше в стаята си и започваше да плаче. Той изтръпваше само при мисълта, че баща му и майка му някой ден ще се разделят и повече няма да бъдат заедно. Всеки път, когато започваше да мисли за това и да плаче, Алекс заставаше на колена и се молеше на Бога. Беше убеден, че само Бог може да разреши проблемите в семейството му.

Един ден, както обикновено, Петя беше сложила масата, за да вечерят заедно, когато Йордан се прибере от работа. Мина известно време, но съпругът ѝ

не се прибраше. В началото тя си помисли, че просто се е забавил в работата. Изминаха часове, през които Петя и Алекс чакаха Йордан. Вече започнаха да се притесняват. Петя опитваше да се свърже със съпруга си, но безуспешно. Какви ли не мисли минаваха през главата ѝ. Ами ако Йордан е решил да ги изостави и повече никога няма да го видят?! „Как ще се справям сама – тревожеше се Петя, – ако трябва да работя и да се грижа за Алекс?“ Сълзи започнаха да се стичат по лицето ѝ.

– Мамо, защо плачеш? – попита я Алекс.

– Защото много се притеснявам и ме е страх – отговори тя, докато бършеше сълзите си.

– А от какво те е страх, мамо?

– С баща ти се скарахме малко преди да тръгне за работа и сега ме е страх какво ще правим двамата с тебе, ако той не се върне.

– Ти не си сама, мамо, аз съм тук. Бог също винаги е с нас, а и татко ще се прибере. Сигурен съм, че има причина да се забави толкова. Хайде да се помолим заедно.

Майката и синът застанаха на колена и се молиха дълго.

Докато се прибирал от работата, на пътя пред колата на Йордан изскочил човек – искал да пресече улицата, но нямало пешеходна пътека и било много тъмно. Нямало как Йордан да спре навреме, за да не го удари, затова завъртял волана и се блъснал в едно дърво. Предната част на колата била напълно потрошена, но бащата останал невредим. Той бил много уплашен, съзнавал колко по-лошо можели да се развият нещата. Веднага щом излязъл от колата, паднал на колена и благодарил на Бога за чудото, което извършил пред очите му.

Когато най-после се прибра, Йордан видя, че лампата в хола свети. Петя все още беше бугна. Щом чу, че входната врата се отваря, тя скочи и прегърна мъжа си.

– Помислих, че повече няма да се върнеш – каза Петя, докато прегръщаше още по-силно своя съпруг.

– Никога не бих ви изоставил – отговори Йордан. – Преживях катастрофа и при удара телефонът ми се счупи, затова не можех да ви се обадя.

През тази вечер двамата осъзнаха колко се обичат, поискаха прошка един от друг и после заедно помолиха Бога да им прости.

Алекс не излезе от стаята си, но и той се молеше в леглото и благодареше на Бога, че подреди всичко според Своя план.

Виктория ПАВЛОВА

ПРОДЪЛЖАВА ОТ С. 18

– Знаеш ли, аз самият вече закъснявам и... – започна да обяснява Камен.

– Както и да е. Забрави, че съм те питал – махна с ръка Къци и продължи по улицата.

Камен се запъти към колата. Запаля двигателя, но съвестта му го гложеше.

„Момчето ще се оправи. Какво, като закъснее малко!“ – убеждаваше се сам Камен, докато потегляше.

Пред родилното отделение се видеше опашка. Поради мерките за безо-

пасност на родилките имаше забавяне. Камен и гордият баща трябваше да чакат почти час. Достатъчно време, за да закара Къци до Белодробната болница. Дори и след като подържа бебето в ръце, радостта на Камен беше помрачена. Знаеше, че не трябваше да постъпва така.

Бог беше промислил да не закъснее за родилния дом, а от него се изискваше само да Му се довери.

Защо казваме така?

ДА СТРОИШ ВЪРХУ ПЯСЪК

Рисунка Катерина ФИЛИПОВА

Варвара НАСОН

Копал ли си някога в пясъчник? Правил ли си кули и строил ли си замъци? Твоите постройки не биха могли да издържат дълго, защото са от пясък, а той, както знаеш, не е здрав материал и се руши при дъжд и вятър.

Веднъж Иисус разказал такава притча. Един човек построил къща на камък, а друг – на пясък. После започнало да вали и потекли потоци вода. Домът на първия строител устоял, а домът на втория се срутил.

Първият човек избрал за основа на къщата си здрав камък. Основата е това, върху което се крепи всичко, нарича се още фундамент. Основата за дома на втория строител била от пясък – неустойчив материал. Затова къщата му се срутила.

Оттук идва и известният израз: „да строиш върху пясък“. Това означава да направиш нещо върху крехка, ненадеждна основа.

В тази притча мъдрият човек разчита за всичко в живота си на Бога, Който е силен като скала. Този човек се покорява на Господ и се уповава на Него. А онзи, който строи върху пясък, не се подчинява на Бога, той има други интереси. Затова домът му не устоява.

Можеш да прочетеш тази притча в Евангелието от Матей (7:24-27). Нека се подчиняваме на Господ, нека Го направим основа на целия си живот!

12

Какви били тримата
царе от Изток?

Дъбелка 6/2021

Редакционна колегия

Главен редактор

Валдемар Цорн

Отговорен редактор

Люба Никифорова

Дизайн **Йордан Пеянски**

Превод **Богдан Иванов**

Превод на стихотворенията

Борислав Георгиев

Снимки: www.shutterstock.com

Издателство „Светлина на Балканите“

Печат „Мултипринт“ ООД

Библейските стихове са от Синодалния превод, 1992 г.

Материали от списанието могат да се използват

само със съгласието на редакцията.

ISSN 1313-4302

ОТГОВОРИ

Към с. 3 Църкословица Отвесно: 1.Атина 2.Авел 3.Дъга 4.Грях 5.Едем 6.Кана 7.Лука 8.Ева 9.Петър 10.Ирод 11.Небе 12.Анна 13.Содом 14.Естир 15.Страх. Водоравно: „А вярата е даване на ТВЪРДА УВЕРЕНОСТ в онези неща, за които се надяваме, убеждения за неща, които не се виждат“ (Евр. 11:1, Ревизиран превод).

Към с. 4 Зашифрираният календар Твърдостта на убежденията.

Към с. 9 Зашифрираното послание „Бъди твърд и храбър, не се страхувай и не се ужасявай; защото Господ, твоят Бог, е с тебе навред, където и да идеш“ (Иис. Нав. 1:9).

Към с. 16 Рождествена кръстословица 1.В обора 2.Йосиф 3.Овчарите 4.Спасител 5.Жесток 6.Звезда 7.Назарет 8.Смирна 9.Симеон 10.Висините 11.Ангели 12.Мъдrecи 13.Благодатна 14.Лежащ 15.Давид 16.Месия 17.В ясли 18.Египет 19.Витлеем 20.Йоан 21.Христос 22.Преброяване 23.Емануил 24.Елисавета 25.Август 26.Царството 27.Гавриил 28.Откровение 29.В очакване на Рождество Христово.

Към с. 17 Гатанку 1.Рождество 2.Мария 3.Гавриил 4.Спасител 5.Христос 6.Витлеем 7.Обор 8.Мъдrecи 9.Звезда 10.Христос.

Четете „Пътечка“
и на нашия сайт

www.fsnb.bg

Пътечка

Светлина на
Балканите

кани читателите си да участват
със свои творби в списанието.

Изпращайте материалите на адрес:

Издателство „Светлина на Балканите“

1336 София, ПК 33

или на email: patechka@abv.bg

Абонирайте се за шест последователни броя
на „Пътечка“ само за 10,00 лв на адрес:

www.fsnb.bg/abonament

27

Как се наричал
ангелът, който се
явил на Мария?

Пътечка 6/2021

*Слезе от високия престол
и роди се сред теле и вол.
Във ясли бе, а не на трон
и сламата за Него бе подслон.*

*Синът на Бог – Иисус Христос –
в света дойде Той гол и бос.
И макар да беше Господар,
малцина поклониха Му се като Цар.*

*Не дойде на Него някой да Му дава,
макар че знаем – Той го заслужава.
Не дойде да съди и да обвинява,
а да учи и да ни прощава.*

*И не гледа Господ отвисоко,
а се взира по-скоро надълбоко.
Не гледа нас от горе, от небето,
а отвътре със какво ни е заето.*

*Не преценява даже по лицето,
а дали носим във сърцето
благодарност, надежда, смирение,
пред Неговата святост съкрушение.*

*И търси къде да постави звездата,
която да свети навред в тъмнината –
над някой, който в душата
жадува да бди в светлината.*

*Във който вярата да се роди,
да расте и да се умножи
и когото да употреби
на други хора да благовести.*

*Не търси да открие Си дворец,
защото Той самият е Творец,
а търси мъничък, уютничък обор,
над който да е Неговият взор.*

*Той търси обикновения човек,
живеещ в този ден и този век,
когото сам да призове
и който на гласа Му да се отзове.*

*Който пред името Му да благоговее
и чрез вяра в Него вечно да живее.
Това е дарът на спасение чрез вяра
и на всеки искрен днес го дава.*

*И иска Му се може би да знае,
че има тука някой, който не нехае,
за когото огънят на вяра днес се пали
и заедно със ангелите ще Го хвали!*

*Честито Рождество Христово!
Във плът яви се Божието слово!
Честито славно Иисусовото Рождество!
На небето и земята днес е тържество!*

Ксения ИВАНОВА

Честито Рождество
Христово!

13

Как се обръща
ангелът към Мария?

ISSN 1313-4302

Илюстрация
Мария ИВАНОВА, 5 г.
Валерия ИВАНОВА, 4 г.